

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poštno ček. račun: štev. 9-12410

Cena: Posamezna štev. L 20
Naročnina: Mesečna L 85
Za inozemstvo: Mesečno L 150

Leto III. - Štev. 43

Gorica - 25. oktobra 1951 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Begunsko vprašanje

Z 1. decembrom preneha s svojim delovanjem IRO, to je mednarodna organizacija za begunce, ki je bila ustanovljena na mednarodni podlagi leta 1946 z namenom, da pomaga številnim beguncem širom Evrope. Sedaj je ta organizacija svojemu namenu v glavnem zadostila in zato so sklenili, da likvidirajo njeno delovanje, čeprav bo še vedno ostalo nekaj stotisoč beguncev brez prave oskrbe. Nekateri so predlagali, da bi IRO še naprej delovala, toda Amerika se je temu odločno uprla zato, ker imajo pri IRO veliko besedo tudi Sovjeti. Tem se je posrečilo, da so vrnili na razna odgovorna mesta pri IRO številne svoje somišljenike, ki so potem bili krivi, da je organizacija napravila nekaj usodnih napak. Tako so n. pr. prišli preko morja kot begunci razni prikriti komunisti, ki danes širijo komunizem v novih deželah. Prav tako se je dogajalo, da so krivično delili podpore IRO po raznih državah ljudem komunistom, dočim so jih odrekli mnogim drugim. Končno je bilo vmešavanje Sovjetske zveze tudi krivo, da so komunistični režimi po raznih državah imeli natančen pregled čez begunce pri IRO. Zato ni čudno, če Amerika hoče, da se IRO likvidira.

Toda kaj z ostalimi begunci? Tega niso še rešili in vendar morajo prizadete države to zadevo rešiti.

V zvezi s tem vprašanjem je tudi vprašanje izseljevanja. Nekateri države v Evropi imajo preveč prebivalstva, ki ga ne morejo zaposliti. To je tudi v največji meri krivo, da se komunizem širi zlasti v Italiji. Da pridejo temu vprašanju v okom, se je zbrala v Neaplju mednarodna

konferenca, ki bi bila morala najti pravo rešitev. Toda kot se ob takih prilikah rado zgodi, so na konferenci izrekli mnogo pomilovalnih besedi zaradi bede brezposelnih, predlagali so tudi razne lepe načrte, ali ko je prišlo do tega, kdo naj izseljevanje plačuje, so se vse prizadete države umaknile. Zlasti zastopnika Združenih držav in Avstralije nista hotela sprejeti kakih posebnih obveznosti za financiranje evropskega izseljevanja v večji meri. Konferenca se je zato razšla, ne da bi kaj stvarnega sklenila.

Istočasno so javili odgovor predsednika Trumana holandski kraljici Julijani na njeno spomenico o pomoči beguncem in izseljencem. Predsednik Truman pravi v omenje-

nem odgovoru, da je treba povečati prizadevanje, da bi begunci na vseh delih sveta ponovno prišli do dostojnega življenja. Iz Washingtona so tudi sporočili, da pripravlja zunanje ministrstvo po želji kongresa sklenitev začasnega sporazuma med prizadetimi vladami za preselitev 115.000 ljudi v prvem letu izvajanja načrta. Stroški za preselitev bi znašali približno 34 milijonov dolarjev.

To so vsekakor lepe stvari, ali žal za sedaj še predaleč od uresničitve. Italijanski brezposelni ne morejo živeti od lepih besed in načrtov. Preostali begunci pa tudi ne bodo mogli čakati v evropskih državah še leta in leta v stanju brezpravnosti, da na mednarodnem forumu rešijo njihovo vprašanje.

Kako je na Srednjem Vzhodu

Dežele jugovzhodno od Grčije in na obalah severne Afrike imenujemo na kratko Srednji Vzhod. Ta del sveta je postal v zadnjih mesecih morda najbolj občutljiva točka na svetu. Temu so vzrok gospodarski in politični interesi veseli, ki se križajo z interesi tamkajšnjih držav in narodov.

Na tem ozemlju, na katerem prebivajo v ogromni večini arabski narodi mohamedanske vere, imajo zapadne velesile največ gospodarske koristi zaradi velikanskih še neizkoriščenih polj petroleja. Petrolej pa, oziroma njegovi proizvodi, so oni, ki danes gonijo morda polovico vse svetovne industrije. Zato si vse države skušajo zagotoviti nemoteno izkoriščanje petrolejskih vrelcev, kjer se ti nahajajo. Poleg tega so dežele

Srednjega Vzhoda stična točka med sovjetskim blokom in blokom zapadnih demokracij. Od grško-turške meje v Traciji pa do Indije meji Sovjetska zveza neposredno na države Srednjega Vzhoda. Zato ni nič čudnega, če se tudi tukaj občutijo posledice napetosti, ki jo danes povsod opažamo med vzhodno in zapadno polovico sveta. Tretja važnost pa prihaja tem državam odtod, da so tudi važna prometna pot med Sredozemljem in južno Azijo, zlasti Indijo, saj vodi suezski prekop preko njihovega ozemlja poleg raznih važnih letalskih prog.

Vsled teh razlogov je vsem državam zapadne Evrope, zlasti še Angliji zelo na srcu, da ostanejo ti kraji stalno v dobrih stikih z zapadnim svetom, da z njim trgujejo in varujejo prosto pot v Indijo. Vsled tega so si najprej Angleži, za njimi pa še drugi evropski narodi zagotovili v preteklem stoletju posest nad temi deželami. Francozi so zasedli Maroko in Alžir ter Tunizijo; Italijani Tripolitanijo in Cirenajko; Angleži Egipt, Sudan, Palestino, del Arabije, Mezopotamijo. V večji ali manjši meri so prišli pod njihovo oblast še vsi ostali narodi, ki so ohranili vsaj navidezno neodvisnost (Perzija in razni vladarji ter Afganistan). Če hočemo dati primer, je Anglija na Srednjem Vzhodu dobila po prvi svetovni vojni vlogo, kakršno je imela v Italiji pred zedinjenjem Avstrija.

Proč z Angleži

Toda isto, kar se je začelo v Italiji sredi preteklega stoletja zoper Avstrijo, se vrši sedaj zoper Anglijo. Arabski narodi so začeli veliko uporno delo za neodvisnost. Pri tem vidijo v Angliji svojo glavno sovražnico. Zato se vsi upori od Indije do Maroka vršijo v znamenju enega gesla: Proč z Anglijo! To nasprotje do Angležev se je posebno močno poostrolo zaradi palestinskega vprašanja. Anglija je namreč v največji meri pomagala, da se je ustanovila judovska država v Palestini. Okrog stoječih arabskih narodov pa ne morejo trpeti Judov v svoji sredini, kajti z novo državo so porinili nekak klin v njihovo narodno skupnost. Zavedajo se prav dobro, da Judje v Palestini ne bodo ostali tihi in skromni v mejah, ki so jim jih začrtale razne komisije Združenih narodov, temveč da bodo kmalu začeli misliti na razširitev svoje države na račun sosedov, kot so že pokazali v nedavni preteklosti. Vsled tega vre v vseh arabskih državah. Anglo-perzijski spor in sedaj anglo-egiptovska zadeva sta samo dva najbolj vidna pojava tega

Oborožitev Jugoslavije

John P. Leacacos, poročevalec Plain Dealerja, poroča iz Beograda med drugim sledeče:

Odločitev jugoslovanske vlade, da bo na ljubo vojni pripravljenosti še bolj znižala že itak nizki življenjski standard ljudstva, je povzročila, da so ameriški generali v Pentagonu določili, da dobi Jugoslavija posebno tajno prioriteto za dobavo ameriškega orožja.

Ameriški vojaški strategji se dobro zavedajo strateške važnosti Jugoslavije, ki tvori edino kopno pot iz Srednje Evrope na Srednji Vzhod. V Jugoslavijo že prihaja ameri-

ško orožje, med njim topovi, strojnice in signalna oprema. — Angleži in Francozi bodo dobavili jugoslovanski armadi nadaljevali za nemško in drugo orožje, ki je v rabi v armadi.

Zed. države bodo dobavile Jugoslaviji strateški material, tako da bodo Jugoslavlani lahko nadaljevali izdelavo malega orožja in topovskih iztreлков, kar izdelujejo v dveh predvojnih arzenalih v Sarajevu in Kragujevcu.

Izbrani jugoslov. častniki in vojak se bodo vežbali v Zed. državah in pri okupacijskih armadah v Zapadni Nemčiji. Zadeva namestitve ameriške vojaške misije v Jugoslaviji zaenkrat še ni rešena, ker mora Tito poprej iznajti te ali one vrste formulo, da si umije obraz očitkov Sovjetije in združenega komunizma, ki bo zagnalo krik in vik, čim se pojavi ameriška vojaška misija v Jugoslaviji.

Največje težave bodo s treniranjem pilotov za jet letala ter s treniranjem za razumevanje radarja in elektronske opreme, kar vzame celo v Ameriki, kjer je vse to nekaj vsakdanjega, polni dve leti.

Jugoslavlani so zdaj tudi začeli dajati inteligenčna poročila zaveznikom. Toda špijonažno stvarino, s katero so sami osmoljeni, drže še vedno tajno.

Učinkovitega vojaštva ima Jugoslavija 400.000 mož. Zračna sila šteje 30.000 mož in 400 zastarelih letal. Mornarica ima 20.000 mož, štiri rušilce (ki jih je dobila od Italije na račun reparacij), 4 podmornice, 30 stražnih ladij in še nekaj drugih manjših ladij.

Ameriško uradno mnenje je, da Jugoslavija sedaj ne bi vzdržala napada združenih satelitov, zlasti ne, če bi bil napad podprt s sovjetsko logistiko.

Novi razgovori na Koreji

Po skoro dvomesečnem presledku so se zastopniki vojskujočih se sil na Koreji zedinili, da začnejo z novimi razgovori za sklenitev premirja. Do sedaj so razgovore že dvakrat prekinili zaradi raznih incidentov. V torek so jih začeli v tretje, in sicer v neki vasi blizu Kaesonga, kjer so se vršili razgovori prej, po imenu Panmunjom. Vse človeštvo spremlja nove razgovore z velikimi upi, da bodo storili konec brezsmiselnemu bojevanju na Koreji. Gotovo si pa tega najbolj žele vojak na obeh straneh, katere čaka v nasprotnem primeru že tretja zima v strelskih jarkih.

Reforme v Jugoslaviji

Kot znano so bile v Jugoslaviji v polnem teku priprave za uvedbo raznih reform, predvsem proste prodaje. To je povzročilo, da so svobodni kmetje pričeli z večjo vmeno obdelovati svoja polja, ker bi imeli od tega samo korist. Zadržniki so pa pričeli izstopati iz zadrug, ker so uvideli, da bodo izven zadrug lepše izhajali. Sedaj je pa vlada izdala odlok, ki prepoveduje izvajanje novih reform, ker bi te v sedanjem trenutku povzročile samo inflacijo.

Truman in Vatikan

Za večino sveta nepričakovano je predsednik Truman imenoval generala Clarka za poslanika v Vatikanu. Po letu 1870 je to prvič, da imajo ZDA svojega poslanika pri sv. očetu. Pokojni predsednik Roosevelt je med vojno imenoval na to mesto svojega osebnega zastopnika Mirona Taylorja, toda ta ni bil pravi poslanik, temveč samo osebni zastopnik. Sedaj pa hoče imeti Truman pravega diplomatskega zastopnika ZDA v Vatikanu.

Nekateri predvidevajo, da bo to imenovanje naletelo na težko nasprotovanje v senatu, ki mora imenovanje odobriti, in sicer zato, ker v Združenih državah vlada ločitev cerkve od države in vsled tega, kot trdijo nekateri, washingtonska vlada bi ne smela imeti rednih diplomatskih zvez z Vatikanom, ki je versko središče katoliške Cerkve. Drugi zopet menijo, da se bodo

imenovanju upirali tudi razni protestantje, ki ne marajo, da bi ZDA imele zveze z Vatikanom. Vendar poznaveci razmer v Ameriki so mnenja, da bo predsednik Truman uspel s svojo namero in da bo senat v januarju prihodnjega leta, ko bo začel zasedati, odobril njegovo odločitev.

V resnici so tudi nastale težave, ker Clark je general in se tej časti noče odpovedati. Poleg tega je pa še ameriški zakon iz leta 1870, ki prepoveduje vojakom sprejem civilnih funkcij. Vsled tega je predsednik Truman izdal nov ukaz s katerim se imenovanje Clarka za poslanika v Vatikanu odgoduje za nedoločen čas. O tem bo verjetno razpravljal v januarju ameriški senat in stvar tudi dokončno uredil. Saj vsako predsedniško imenovanje mora po zakonu potrditi tudi senat.

Sv. stolica in Liberija

Sv. stolica je stopila v diplomatske odnose z liberijsko republiko; kot prvi internuncij je bil imenovan msgr. Viljem Collins. Izročitev poverilnih pisem predsedniku liberijske republike se je vršila 14. septembra. Za to slovesnost je vladalo veliko zanimanje, posebno zaradi priljubljenosti novega internuncija, ki deluje že od l. 1934 v tej mali vojaške časti. Po priskrbi pozdravnih besedah apostolskega internuncija je odgovoril predsednik liberijske republike eksc. Tubman z besedami,

ki so bile polne spoštovanja do sv. očeta, škofov in do duhovnikov. Dejal je namreč med drugim: »Eden izmed mnogih razlogov, ki delajo to današnjo slovesnost posebno, je dejstvo, da zastopa Vaša ekscelenca največjo avtoriteto na zemlji, avtoriteto, katere oblast sega, kakor pravimo mi, do praga božjega raja. Vedno sem smatral papeže, škofe in duhovnike za najvišje ljudi na zemlji, kajti oni niso zastopniki in poslanci vladarjev, prezidentov, oblastnikov in posvetnih vlad, ampak poslanci in zastopniki nebeskega Kralja, ki nosi naslov »Kralj kraljev« in »Gospod gospodovalcev« in ki je večni, brez začetka in konca.«

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA

Iz svetega evangelija po Janezu
(Jan 18, 33-37)

Tisti čas je rekel Pilat Jezusu: Ti si judovski kralj? — Jezus je odgovoril: Praviš to sam od sebe, ali so ti o meni povedali drugi? — Pilat je odgovoril: Sem mar jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te meni izročili. Kaj si storil? — Jezus je rekel: Moje kraljestvo ni od tega sveta; ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali, da bi ne bil izročen Judom; tako pa moje kraljestvo ni od tod. — Rekel mu je tedaj Pilat: Torej kralj si? — Jezus je odgovoril: Tako je, kralj sem. Jaz sem za to rojen in sem prišel za to na svet, da spričam resnico. Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas.

Najmlajši Gospodov praznik je uveljavil v svetem letu 1925 papež Pij XI. Cerkev polaga na praznovanje tega praznika posebno važnost. Praznik naj vedno znova kliče človeštvu, da je Kristus Kralj sveta. Kot sin božji in kot odrešenik človeštva ima vse kraljevske in vladarske pravice nad svetom.

Na prvi pogled se zdi, da ta trditve nasprotuje Jezusovemu odgovoru pred Pilatom. Moje kraljestvo ni od tega sveta. Nasprotje je samo navidezno. Gotovo je Kristus predvsem Kralj nebeškega kraljestva, kjer naj bi se končno zbrali vsi ljudje. — Vse pravice pa ima tudi nad svetom. Kot sin božji je sodeloval pri stvarjenju sveta, kot odrešenik je vse ljudi odrešil iz oblasti hudobnega duha. Njemu je Bog izročil končno sodbo nad vsemi ljudmi.

Svoje vladarske oblasti nad ljudmi pa ne izvaja sam, ampak po svojih zastopnikih. Cerkev je naročil, naj skrbi predvsem za dušni blagor ljudi — vodi naj ljudi k zveličanju. Državna oblast pa bi morala skrbeti za telesni blagor. Ljudstvu bi morala pomagati do lažjega življenja, do varnosti in miru.

Če se v sedanjem času dogaja, da mnoge državne oblasti ne marajo poznati Kristusa in da sploh nečejo spoznati božjih zapovedi, grobo kršijo božje pravice. Od Boga izvira vsaka oblast, zato bi se morala

vedno izvajati v soglasju z božjimi zahtevami.

Krivično je, če država zahteva civilen in ločljiv zakon, ker je proti božji zamisli. Krivično je, če država ovira duhovnike pri poučevanju mladine v krščanskem nauku. Krivično je, če država zapira šole in duhovnike zaradi zvestega izvrševanja svojih dolžnosti. Krivično je, če država preganja naravnost ali po ovinkih tiste državljane, ki hočejo ostati zvesti svoji veri in Bogu. Krivično je, če državna oblast meče iz svojih uradov križe. Križi bi jo morali vedno spominjati, odkod prihaja njena oblast, in da jo mora zvesto izvrševati.

Krvice se ne dogajajo samo za tako imenovano železno zaveso, ampak v raznih oblikah tudi v »demokraciji« zahodnem svetu. Skoraj vse države hočejo izvajati svojo oblast neoziraje se na božje pravice. Toda trajna in večna je samo Kristusova oblast, ki ne pozna konca. Vse oblasti na zemlji bodo prešle, vsi vladarji bodo morali nekoč dati odgovor pred najvišjim Vladarjem. Samo Kristus je Kralj vseh večnih časov!

NEDELJSKA MOLITEV

VSEMOGOČNI VEČNI BOG, KI SI V SVOJEM LJUBLJENEM SNU, KRALJU LJUBOSTI, HO-TEL VSE OBNOVITI: DAJ MI-LOSTNO, DA SE DRUŽINE NA-RODOV, KI SO PO GREHU RA-NJENE IN RAZDOVOJENE, POD-VRŽEJO NJEGOVEMU SLADKE-MU KRALJEVANJU.

Koledar za prihodnji teden

28. oktobra. NEDELJA. 24. pobinkostna; praznik Kristusa Kralja! Simon in Juda, apostola.

29. PONEDELJEK. Ida, devica.

30. TOREK. Alfonz Rodriges, spozn.

31. SREDA. Volbenk, škof; vigilija pred Vsemi sveti — strogi post.

1. novembra. ČETRTEK. Vsi sveti, — zapovedan praznik.

2. PETEK. Spomin vseh vernih duš; Just, mučenec; prvi petek.

3. SOBOTA. Viktorin, škof; (Just, mučenec — v tržaški škofiji).

Četrty letni shod Marijinih družb in Apostolstva molitve v Trstu

V oktobru leta 1948 je bil v Dolini prvi skupni shod Marijinih družb. Bil je zelo skromen, a za tiste čase nepričakovano lep. Udeležila se ga je le mestna in rojanska Marijina družba. Naslednje leto 1949 je bil drugi shod prav tako v Dolini. Ta je bil zelo velik. Tisto jesen je bil prebit led skoro po vseh tržaških vaseh. Imeli smo veliko Marijino romanje, ki pomenja za vsa Primorsko velik dogodek. To se je poznalo zlasti na našem drugem skupnem shodu, na katerem je govoril pokojni msgr. Brumat. Prav tako velik je bil lansko leto tretji skupni shod. Za zgodovino povemo še to. Od leta 1949 ni to skupni shod samo Marijinih družb ampak tudi Apostolstva molitve. Vsako leto skličeta skupni shod oba škofijska voditelja, ki se z duhovniki dogovorita za kraj in obseg shoda. Po srečni izbiri kraja in načina je letošnji shod, ki smo ga obhajali na misijonski nedeljo, največji med to vrstnimi prazniki in obenem krona vseh naših letošnjih skupnih pobožnosti.

Cerkveni del shoda smo imeli v veliki kapucinski cerkvi, kjer se posebno slovesno obhajajo rožnovensko pobožnost. Prijazni patri so storili prav vse, da je naš praznik prav lepo uspel. Govor je imel č. g. Janežič, o katerem bo kdaj veljalo, kakor so pravili o Slomšku, da govori kot bi rožice sadil. Že velikokrat smo v zadnjih letih skupno prepevali litanije. Ali ste imeli tudi vi vtis, da jih še tako lepo in res skupno nismo nikoli zapeli? Cela vrsta duhovnikov pri oltarju, pri orglah kot navadno pri vseh naših skupnih praznikih spretni bazoviški organist, tisočglava množica v cerkvi. Iz tega lepega sodelovanja

morejo zadoneti le lepe naše litanije in druge skupne pesmi.

V veliki dvorani Ljudskega doma se je zbralo nad 600 udeležencev. Prav te izven-cerkvene priredbe je druga leta manjkalo. Gdč. Cegnarjeva je imela govor o našem največjem misijonarju škofu Frideriku Baragi. Zelo smo ji hvaležni za njeno toplo in razločno besedo. Za njo so nastopili mali rojanski dečki, ki so se kar sprli, čigav je Baraga. Slovenec in Indijanec sta kričala: Baraga je naš. Šlo je nekako tako, kakor za neki kraj, o katerem tudi dva krčita, da je naš, da je naš! Baraga je ljubil Indijance in svoje Kranjce, zato sta se prav sporazumela sprta brata in povedala vsem v dvorani: Baraga je — naš! Kot pri drugih skupnih prireditvah so tudi tu nastopili Mačkoljani in sicer dekleta, ki so prav občuteno zapela dve Marijini pesmi. Tri mladje deklice, ki se že tudi pripravljajo za vstop v M. družbo, pa so domraj deklamirale pesem: Rožni venec. Glavna točka je bil barvani film o Mariji. Čeprav ni vsak prizor v tem filmu tehnično in snovno tako izdelan kot bi si želeli, smo bili prav vsi zelo zadovoljni. Katoličani smo ponosni, da imamo tako velik film o Marijinem življenju. Zanimivo je, da je bila to prva javna filmska prireditev v Trstu. Po drugih dvoranih v Trstu se tega filma niso imeli na sporedu. Kakor smo začeli tako smo zaključili našo misijonsko-marijansko prireditev v dvorani s skupno pesmijo.

Skupni katoliški shodi so za nas na Tržaškem velikega pomena. To kaže štirilet-na praksa. Zato jih zvesto držimo naprej!

Iz življenja Cerkve

Zaključek fatimskih slovesnosti

Fatimske slovesnosti, ki so sledile mednarodnemu kongresu v Lizboni, so dosegle svoj višek v soboto 13. oktobra, torej ravno na dan 34. obletnice zadnjega prikazovanja Matere božje v Irijski kotlini in na dan znanega čudeža, ki se je takrat zgodil, ko se je namreč začelo sonce vedno bolj naglo vrteti okoli svoje osi in ko so, vsi navzoči imeli vtis, da se je odrgalo od neba in da pada proti zemlji.

Že na predvečer obletnice tega dne se je zbralo na mestu Marijinih prikazanj na stotisoče vernikov. Mogočni vojaški reflektorji so spremenili noč v dan. Od desete zvečer so se vršili nagovori raznih škofov, ki so govorili zbranim vernikom v portugalskem, španskem, francoskem, italijanskem, angleškem, flamskem, nemškem, ru-skem in kitajskem jeziku. Na stotine duhovnikov je spovedovalo ves ta čas, medtem ko je 80 duhovnikov razdelilo v treh urah okoli sto tisoč sv. obhajil.

Okoli polnoči je prišlo dovoljenje, da prejmejo lahko vsi fatimski romarji jubilejni odpustek. Ta vest je vzbudila val navdušenja in ovacij na naslov sv. očeta.

Proti jutru so prispеле nove procesije vernikov, tako da se je vsa dolina spreminila v morje cerkvenih zastav. Računajo, da se je udeležila teh slovesnosti desetina vseh portugalskih prebivalcev. Šest-najst tisoč avtomobilnih sredstev je prevajalo neprenehoma vernike, ki so dohajali iz vseh koncev in krajev k Marijinemu svetišču. Samo škofov je bilo navzočih kakih šestdeset.

Ob 9. uri je imel nasl. škof Meletieff slovesno pontifikalno mašo v vzhodnem obredu ter opravil molitve za spreobrnjenje vzhodnih kristjanov; med službo božjo je prepeval večglasni zbor veličastne in vedno lepe cerkvene pesmi v starosloven-skem jeziku.

Ob 10. uri je papežev legat kard. Tedeschini daroval slovesno pontifikalno mašo, med katero je cerkveni zbor iz Leirije, fatimske škofije, izvajal eno izmed Perosijevih maš. Po evangeliju je imel papežev legat govor v portugalskem jeziku, med katerim je govoril o Lurdu in o papežu, spregovoril nekaj stavkov v francoskem in italijanskem jeziku.

Ob koncu slovesnosti so poslušali navzoči v največji tihoti govor sv. očeta, ki jim ga je poslal po brezžičnih valovih.

To bi bil v kratkih besedah potek letošnjih fatimskih slovesnosti na čast Marije Device, ki se je pred 34 leti prikazala trem fatimskim otrokom in ki je s svojim naročilom izlila toliko božjega blagoslova na Portugalsko in na ves katoliški svet.

Verske razmere v Nemčiji

Iz podatkov, ki jih zbira Verski statistični center, je razvidno, da so verske razmere v Nemčiji precej zadovoljive. Število katoličanov, ki opravljajo velikonono dolžnost in se udeležujejo službe božje in sploh cerkvenega življenja, ni doseglo sicer še predvojnne dobe, vendar je zadnje čase zelo naraslo. Žalostne moralne posledice zadnje vojne in nacističnega preganjanja se seveda še vedno poznajo. Po mestih se verski napredek manj pozna, vendar so nekatera industrijska mesta že prekoračila srednjo raven.

Kar se tiče duhovniških poklicev število novoposvečenih duhovnikov komaj zadostuje, da se krijejo najnujnejše potrebe. Zelo veliko naraščaja pa imajo razni moški kontemplativni redovi. Isto velja glede redovnic, vendar bi razne podpirne in župnijske ustanove potrebovale število redovnic.

Drugi važen problem je problem mešanih zakonov. Nemčija je izgubila v obeh vojnah na milijone mož in mladeničev, tako da znaša število moških le 41,3 odstotkov prebivalstva, medtem ko je žensk 58,7 odstotkov. Ženske ne morejo glede ženinov veliko izbirati, zato je nevarnost mešanih zakonov, to je porok s protestanti, še večja. Poleg tega bo več milijonov žensk zaradi pomanjkanja moških pot v zakon zaprta; tudi za te ženske bo treba poskrbeti ter jih spraviti h kakim družinam, da bodo deležne toplega krščanskega ognjišča in da se ne bodo čutile v svojem samskem stanu preveč zapuščene.

Veličastna cerkev Srca Jezusovega v Bruslju

Meseca septembra so v Bruslju, glavnem mestu Belgije, posvetili novo veličastno cerkev Srca Jezusovega. Posvetitev je izvršil malinski nadškof kard. Van Roy ob prisotnosti apostolskega nuncija msgr. Centa in belgijskih škofov.

Misel za to narodno baziliko je sprožil belgijski kralj Leopold II. ob 75letnici belgijske neodvisnosti. Prvi kamen so blagoslovili dve leti pozneje, nakar so z delom takoj začeli; toda obe svetovni vojni sta delo prekinili. Sedaj je cerkev v toliko dovršena, da so jo lahko izročili javni službi božji. Nedokončana je še kupola cerkve in oba zvonika, ki jih mislijo dokončati do leta 1965., če ne pride zopet

kaka nova vojna vmes.

Nova bazilika spada med največje cerkve sveta, saj bo sprejela lahko pod svoje okrilje okoli 25 tisoč vernikov. Njena dolžina znaša 167 metrov, njena širina 108 metrov in njena kupola bo imela 100 metrov višine. Bazilika je prvotno umetniško delo, prav kot se spodobi za narodni spomenik tako vernega in za pravo umetnost vnetega belgijskega naroda.

PISMO IZ ANGLIJE

Vseh Slovencev je tu med nami 800 — skoro vsi begunci, le okrog 20 jih je živelo še pred vojsko tu. Vsi smo bolj razkropljeni po malih skupinah na okrog. Delamo največ v rudnikih, težki industriji, kmetijah, tovarnah zadnje čase pa dobite Slovence v vseh mogočih obratih. Zaslужek je še kar dober, so pa tudi včasih slabe plače, izkoriščanja kakor povsod. Domačini so še res kar dobri in vljudni in skušajo iti nam na roko. Mnogi so si kupili že hišice in si ustvarili lastna ognjišča. — Okrog 20 se jih je že v teku 3 let izselilo od tu v prekmorske kraje v USA, Kanada, Argentino in drugod. Deportiranih v Evropo vsled umobolnosti prve 2 leti je bilo 8 Slovencev. Revčki! Sedaj so se slični postopki ustavili, ker imamo isto pravo kakor domačini. Umrlo je tu v teku 3 let 10 Slovencev, poročenih okrog 40 parov: isto število bo tudi novorojenih otrok. Zdravi smo hvala Bogu še zadosti, vendar pa počasi prihajajo vse dobrote vojne, revolucije na dan.

Podnebje in zrak sta hvala Bogu še kar zdrava in ostra, vendar bi pa bilo včasih dobro in koristno, ako bi se mogla izvesti vremenska zamenjava, vi bi nam iz Gorice, iz Krasa in Furlanske nižine poslali sonca, mi bi vam pa dež!

Hrana, zlasti kruh je tu zelo poceni, ako hočete pa piti in kaditi morate globoko seči v žep oz. vse je močno obdavčeno. Najcenejše je še pivo, ki si ga ob sobotah lahko privoščite kozarec.

Zaslужek je tu iz rok v usta. Delavec in ostali stanoviti tudi kmet so tu zelo dobro organizirani in zaščiteni.

V verskem oziru se naši ljudje še kar dobro drže, so pa tudi žalostni slučajji. Pravljen je star slovenski pregovor: Kdor molitve in katekizma ne zna, naj se v tu-jino ne poda. Ta pregovor potrdim z obema rokama. Ni čuda, da v tujini človeka potegnejo valovi za seboj! Pride med različne narode in vere; bojevati se mora z raznimi nevšečnostmi. Morda se poda tudi v kako pustolovščino! Veliko krivdo nosijo pri tem razni nemoralni in materialistični filmi, ki počasi zastrupljajo domačine in tujce. Oblasti se tega zadnje čase živo zavedajo in skušajo preprečiti nevarnost. Kdor le hoče, če tudi težko, se lahko obdrži na moralni višini. Je toliko raznih katoliških klubov, društev, časopisja, da ne moreš izgrešiti prave poti. Tudi za versko življenje je zadovoljivo preskrbljeno ter vsak lahko opravi nedeljsko dolžnost razen v katerih bolj oddaljenih krajih.

Za versko življenje tu se je prve mesece med Slovenci in Hrvati silno trudil č. g. dr. Kuhar Lojze. L. 1948 je prišel sem č. g. Kunstelj in res prav z nadlovesko in apostolsko gorečnostjo misijonar med Slovenci. Ves »Otok« je njegova župnija. Vsak mesec izdaja lepo urejevan verski list »Pismo« katerega potem razposilja po naselbinah. Letos sta mu prišla v pomoč še 2 duhovnika iz Rima č. g. dr. Janez Belej, štajerski rojak in jezuit p. Leskovec Pavle, goriški sorojak. Dr. Belej je deloval v srednji Angliji v Rochdale, p. Pavle pa tu v Walesu, kjer je res z pravo apostolsko živahnostjo deloval med nami nad 6 mesecev. Č. g. dr. Belej je v juniju zopet odpotoval v Rim, in baje zopet pride za nekaj časa nazaj, p. Pavle pa ravno te dni odhaja nazaj. Obema gospodoma naj bo Bog za njih težko in požrtvovalno delo stoteran plačnik in naj se ob priliki zopet povrneta nazaj. — G. dr. Kuhar je že nad 1 leto v Newyorku kamor je bil klican k zelo velikemu in važnemu poslu.

Prosvetni organizaciji sta tu dve: »Slovensko društvo« in »Slovenska Pravda«. Prva se bavi samo s prosvetnim in socialnim delom, druga se pa skuša baviti tudi s političnim delom, kolikor ji pa razmere dopuščajo. Nasprotstva med eno ali drugo ni.

Naša pesem se tudi večkrat oglašila in tujec jo rad posluša bodisi v cerkvi in zunaj. Škoda je le ta, da smo tako razkropljeni, včasih manjka pa tudi dobre volje.

Naši študentje visokošolci zadnje čase pridno študirajo. Je pa težko po letih težkega fizičnega dela prijeti knjigo v roke. Trije študirajo na univerzah na Irskem, nekateri kar privatno in hvala Bogu

vs ti delajo dobro ime našemu narodu. — Z otvoritvijo univerze Svobodne Evrope v Strassburgu bo vsem zelo olajšano breme, zlasti kar se tiče financ, ker bo vse stroške hrane in študija nosil Stric Sam iz Amerike, a obenem pa zahteva, da se bodo vsi pridno učili in pustili politične razprtije zunaj. Slovenci se imamo od svoje strani veliko zahvaliti gg. dr. Mihi Kreku, dr. Kuharju, Bogomilu Vošnjaku in drugim. Daj Bog res vsem srečo in obilo daru, modrosti in vednosti od sv. Duha.

Zaradi časopisja in knjig naj omenim, da prihaja tega čtiva precej iz USA, Argentine, iz Celovca, Gorice in Trsta. Zelo velika ovira pri tem je zaradi plačevanja, ko se tako težko dobi možnost v svrhu zamenjave valute.

Ob koncu naj omenim, da naši ljudje pošiljajo svojem domov veliko pomoč v materialu in Jugoslavi v tem pogledu res pravičijo.

Morda vas zanimajo volitve, ki bodo tu za v parlament dne 25. oktobra. Volivna propaganda je za enkrat še bolj mrtva, ni tistega hrupa kakršnega smo bili v času volivne agitacije vajeni v Jugoslaviji, še bolj sem pa opazoval hrup volivne propagande v južni Italiji l. 1946. V izidu z vso verjetnostjo ne bo dosti razlike med glavnimi strujami t. j. laburisti in konservativci. Katoličani imajo skupno 42 mandatov, seveda podeljeni med raznimi strankami razen pri komunistih, tam seveda jih nimajo. Verjetno bo z pičlo večino dobil stari vojak g. Churchill. Naj bo izvoljen ta ali oni, v tem času ne bo dosti sprememb doma, toda skrbi in težav bo imel vsakdo, kakor vsak državnik, in bodo le vsi polagoma spoznali, da je le v znamenju krščanstva in Kristusovega Križa in Njegovega nauka rešitev slehernega naroda in vsega človeštva.

Bog živi!

P. S.

Odlikovanje slovenskega duhovnika

Č. g. Stanko Grims, izseljeniški duhovnik v Merlebachu (Moselle) v Franciji, je bil imenovan za papeškega tajnega komornika v priznanje za 25-letno požrtvovalno delovanje med slovenskimi delavci v Franciji. Koliko spoštovanje in hvaležnost uživa novi monsignor med svojimi verniki, se je pokazalo ob njegovi srebrni maši v preteklem juliju o kateri smo pred časom poročali.

IZJAVA

Podpisani sodruznik zbornika »Tabore izjavljam, da se ne strinjam s politično smerjo, izraženo v člankih »Nova pota«, ki je nepodpisana, in »Slovenski položaj 1951« (podpisana Peter Klepec). S tema dvema člankoma se je idejni temelj, na katerem je bila pred dvema letoma zasnovana publikacija za najširši krog slovenskih katoliških sodruznikov v Trstu, brez privoljenja vseh sodruznikov in na škodo skupni stvari zožil na prišaste ene same politične skupine. Jeseni 1949 je bilo domenjeno in sprejeto, da v zborniku ne pride nič, kar slovenske katoliške razumnike loči in kar lahko poglubi razlike med njimi. Urednik se tega ni držal. Izgovor, da so prispevki »izraz osebnega stališča in gledanja pisceva, ne drži. Katero osebo zastopajo tri zvezdice? In če je urednik dovolil trem zvezdicam in Petru Klepecu, da so povedali svoje mnenje o slovenski politiki zadnjih petnajstih let, bi bil moral o tem obvestiti tudi sodruznike izpod drugega zvona, da bi tudi oni s svojega stališča osvetlili iste probleme in dogodke. Saj pri vseh narodih prav najnovejša politična zgodovina nudi možnost za najrazličnejša gledanja, ker se ni znanstveno preiskana ter je še preveč nasičena s čustvenimi elementi, ki zastirajo objektivni, trezen pogled. Da je urednik to storil, bi odpadel marsikateri očitek in objektivnost publikacije bi bila zavarovana. To se pa ni zgodilo.

Trst, 19. oktobra 1951.

Anton Ivanov

GOSPODARSTVO

NAPENJANJE ZIVINE

Na napenjanju obolijo goveda in ovce, vedno pa po krivdi onega, ki je odgovoren za krmljenje.

Vzrok napenjanja je plinsko vrenje v živalskem želodcu. Razvije se lahko toliko plina, da je žival kot boben napeta. Napenjanje onemogočuje pravilno dihanje in žival lahko crkne zadušena. Do tega danes pa ne bi smelo priti, saj so živinozdravniki precej gosto posejani po deželi in poleg tega je v vsaki vasi kakšen spretnejši živinorejec, ki ve kaj je potrebno napraviti v skrajni sili, da se žival reši, če ni živinozdravnika pri rokah.

Predvsem pa je važno napenjanje osemogčiti oziroma preprečiti.

Na paši nastopi napenjanje navadno spomladi in v jeseni, če se živina pase po mrzli travi, ki je mokra, bodisi od dežja, rose ali slane. Zato pazi, da ne boš pasel živine toliko časa, dokler slana ne izgine in se paša nekoliko ne posuši. Drugače ostane mrzla krma dolgo časa v želodcu, kjer začne nezdravo vrenje in tvorjenje škodljivega plina.

V hlevu napade napenjanje lahko vse živali, to pa ne zato, ker bi bilo napenjanje kužno oziroma nalezljivo, temveč zato, ker dobiva vsa živina enako krmo. Krma je namreč kriva. Nevarna pa je naslednja krma: predvsem mlada detelja, posebno pred cvetjem, ko je zelo vodena. Enako nevarne so grahorica, leča, krmski grašek, pa tudi zeleni odrezki repe, korenja in pese. Če krmiš tako krmo v večjih količinah, potem primešaj nekoliko slame ali še boljše sena.

Vedno je nevarna sploh vsaka ugreta krma. Take ne smeš krmiti, dokler se ni ohladila, za kar jo moraš pred krmljenjem nekoliko prezračiti.

*

Zapomni si: živini ne smem pokladati mrzle, ne mokre in ne ugrete krme!

32.000 TRGOVSKIH LADIJ PLOVE PO SVETOVNIH MORJIH

Pred zadnjo svetovno vojno so imele vse države na svetu nekaj čez 30.000 ladij z nosilnostjo 66 milijonov ton. Od teh je pripadalo

Angliji	18,7 milij. ton.
ZDA	13,3 » »
Japonski	4,3 » »
Norveški	4,1 » »
Nemški	4 » »
Franciji	3,6 » »
Italiji	3,2 » »
Holandski	2,8 » »
Švedski	1,7 » »
Danski	1,4 » »
Rusiji	—0,9 » »
Jugoslaviji	—0,4 » »

Kot se vidi je prednjačila Anglija, ki je imela poleg trgovske mornarice tudi najmočnejšo vojno mornarico.

Druga svetovna vojna pa je zgornje razmerje v moči trgovske mornarice temeljito izpremenila. Predvsem so v vojni poražene države, predvsem Nemčija, Italija in Japonska, izgubile večji del svoje trgovske mornarice — Italija največ pri prevozu v Afriko —, največja sprememba pa je nastopila na vrhu pregleda, to je v razmerju Anglije do ZDA. Razmerje se je več kot obrnilo.

Spisal dr. IVAN ČESNIK

Svetogorska pesem

P o v e s t

Jezusov predhodnik je svoje delo zaključil z mučeniško smrtjo. Herod ga je vrgel v Matohejsko ječo. Silovitež in obenem slabic ga je dal obglaviti, da je ustregel Salomi, sprideni hčerki bratove žene, s katero je živel v prešuštvu.

Rekel sem, da je Janez oznanjal pokoro. Tudi danes oznanjamo v tej neuravnoveseni dobi pokoro. Jezus nam je zapustil med drugimi ustanovami tudi zakrament sv. pokore, pri kateri zadobimo odpuščanje grehov. Krivoverski Martin Luter je ta sv. zakrament zavrgel. Odpravil je s tem najvažnejše sredstvo, ki zamore grešnika potolažiti in mu dati notranji mir. Luter in njegovi pridigarji uče, da je ta zakrament uvedla Cerkev, papeži in duhovniki in da ni Jezusova ustanova. A ta trditev je grda izmišljotina!

Kako jasno je govoril Jezus apostolom, kakor piše sv. Janez Evangelist v svojem evangeliju, ki se bere na belo nedeljo: »Prejmite sv. Duha! Katerim grehe odpustite, so jim grehi odpušteni, katerim jih zadržite, so zadržani.« S tem je postavil za-

Danes plove po svetovnih morjih okoli 32.000 ladij s skupno nosilnostjo okoli 90 milij. ton. Skoraj tretjina navedene nosilnosti je v rokah ZDA. Anglija ima danes celo nekaj več ladij kot pred drugo svetovno vojno, vendar je daleč za ZDA. Danes je na tretjem mestu Francija, zelo hitro pa obnavljajo svoje mornarice tudi Italija, Nemčija in Japonska. Delež Rusije na celotni trgovski mornarici je danes večji kot pred vojno. Jugoslavija bo kmalu dosegla predvojno stanje. Jugoslovanski pomorski promet je posebno živ v bližnjim Vzhodu.

CENA VOLNE TEKOM ZADNJIH 20 MESECEV

Trg za volno, to je ovčjo, nam kaže tokom l. 1950 in tekočega leta naslednjo sliko.

L. 1950 je začelo s stalnimi cenami za volno. Nekoliko, to je za 10% so se cene dvignile tokom aprila 1950. Tekom maja je cena zopet padla za približno 5%. Kmalu za tem pa je izbruhnila vojna na Koreji in cene so šle naglo kvišku. Svoj

Odklanjamo partijsko kulturo

V zadnji številki smo brali, da je zopet na pohodu kulturni boljševizem. Drama »Gospoda Glembojčev« je v pravem pomenu besede odkrit zgled kulturnega boljševizma. Ob tem brutalnem napadu na katoliški nauk in na ugled katoliškega duhovnika, pravimo sledeče:

Igralska skupina, ki je končala zadnjo sezono (Celjski grofje) in pričela novo s kulturno-bojno prireditvijo, nosi blesteče ime Slovensko narodno gledališče. Tem ljudem povemo, da do teh komunističnih prireditev ni bila slovenska narodna gledališka umetnost nikoli brutalna in kulturnobojna! Kdor si vzde ime narodnega kulturnega delavca, naj v resnici predstavlja in goji le pravo narodno kulturo. Kdor dela drugače, to je, kdor nastopa v imenu naroda, a njegovo ime blati in na njegovo prepričanje pljuje, ta je tat narodnega imena in skrunilec narodne časti!

»Primorski dnevnik« je v preteklem tednu vabil na Kontovelj, kjer so v soboto igrali kulturno - boljševiško dramo: »Gospoda Glembojčev«. Na koncu vsakega vabila je bila opomba: za mladino neprijemno. Zakaj ni bilo te opombe za premiero, v Trstu? Ali so otroci v Trstu manj kulturni kakor na Kontovelju? Ali pa so se partijski kulturniki le zdržili, ker je občinstvo javno kritiziralo to igro kakor v juniju »Celjske grofje«? Zopet rečemo: Javno vlačugarstvo, pohujševanje mladine in odraslih ni imelo nikoli mesta v pravi narodni slovenski kulturi! Narod, ki stopa po tako spolzki poti, si koplje grob!

Premiera te kulturno bojne igre se je vršila v veliki dvorani Ljudskega doma, ki ga upravlja zavezniška oblast. Te gospode jasno vprašujemo, zakaj dajejo ljudsko dvorano za take igre. To je sicer po njihovem demokratična svoboda, za nas evropske katoličane pa — omejenost! Zaradi te njihove laži-svobode so naleteli že na pretekato težavo in kritiko. V svoji zakonodaji in toliko opevani demokraciji ima-

vrhunec so dosegle koncem zadnje zime, to je marca meseca. Dosegle so 2½kratno ceno, kar pomeni, da kar je stalo januarja 1950 recimo 100, je stalo marca 1951 250. Tedaj pa so začele cene padati v hitrejšem tempu, kot so se dvigale in do septembra 1950 so bile cene tam, kjer januarja 1950. Sedaj pa so se začele zopet nekoliko dvigati, a so zrastle komaj za kakšnih 10%.

Ta dvig cen volni ima za potrošnike na svetu zle posledice, ker se je sorazmerno dvignila cena volneni obleki in to je povzročilo, da so porastle v ceni tudi vse ostale tkanine, tako naravne kot umetne. — Sledeči padec cen surovinam pa se ni izrazil v odgovarjajočem padcu cen volnenega blaga, ki je še vedno tako drago, kot je bilo takrat, ko je bila cena volni najvišja. — Pod tem pa se ne trpimo samo v Italiji, temveč tudi v drugih državah in angleški minister Dalton je celo pozval prebivalstvo, naj organizira stavko nekupovanja volnenega blaga, dokler cene ne padejo.

Kot rečeno so sledile tudi druge surovine oblačilne stroke porastu in padcu cene volni. Italija je v tem oziru prizadeta pri naravnih in umetnih svili, ki ju je izvažala v velikih množinah. Danes je v tem izvozu velik zastoj in izgleda, da bo industrija umetne svile in umetne volne morala zelo skrajšati svoje obratovanje, to je odpustiti mnogo delavcev.

jo načela, da nihče ne sme javno žaliti verskega prepričanja sodržavljancev. Kje je doslednost? Kaj pa je katoliško versko prepričanje, tega ne bodo določali pravostavni ali protestanti, to določamo mi katoličani. Mi izjavljamo, da je bil čut katoličanov v zavezniški dvorani žaljen. Zahtevamo, da v bodoče zavezniški katoliški uradnik vsebinsko pregleda vsako komunistično igro in šele potem naj se izda dovoljenje za vstop v dvorano!

Po teh jasnih ugotovitvah in zahtevah prinašamo našim bralcem še izredno novico, ki pa ni več omejenost ampak — brezčastnost! Na Tržaškem je nekaj katoliških slovenskih dvoran. Razen v Bazovici so vse bolj majhne. V teh dvorinah hočejo titovski komunisti nastopati s svojimi igrami. Slovensko narodno gledališče (SNG) je v preteklih tednih poslalo pismeno prošnjo nekaterim duhovnikom, naj dajo dvorane na razpologo za komunistične prireditve. Neki soče domovine v tržaškem mestnem svetu se je spozabil celo tako daleč, da je na mestni občinski seji javno interpeliral župana, da naj posreduje za kulturni komunistični vtor v katoliško dvorano! To je grob, a na žalost rečen primer partijske taktike in kulture! Res nam na Tržaškem še nič drugega ne manjka kakor komunistična igra na katoliškem odru! Še to naj nam »demokracija« prinese, potem pa smo v — norišnici! Titovci, ki bi radi s svojimi kulturno-bojnimi igrami v katoliške dvorane, pa naj vedo, da slovenski katoličani nismo kakor veliki tržaški in evropski zavezniki, ki vodijo vojsko proti komunizmu na Koreji, v Trstu pa dajejo dvorane za širjenje komunizma in njegovih načel! Za katoličane je v taki zmedji veljavno samo eno: »Komur je mar prave krščanske kulture, ne bo nikoli sodeloval s komunizmom na kulturnem polju! Tako je za vsa Cerkev izpovedal v moči Boga že leta 1934 veliki papež Pij XI. Zato tržaški slovenski katoličani v celoti od-

klanjamo partijsko boljševiško kulturo in jo proglasamo za tujo učnost, ki nima mesta med nami! Pozivamo vse zveste katoličane, da nikoli ne obiskujejo komunističnih prireditev, pa naj so še v kakšnem izjemnem slučaju tako nedolžne! Prav ta-

Ob prvem svetovnem kongresu laičnega apostolata

Ves katoliški svet zastopan v avditoriju palače papeža Pija X.

Od 7. do 14. oktobra so bili zbrani v Rimu najvidnejši predstavniki svetovnega laičnega apostolata. Tisoč tri stot delegatov je zastopalo 38 mednarodnih organizacij. Zborovali so v avditoriju palače Pija X., ki je morda največja v Rimu. Bl. Pij X. je gotovo toplo priporočal kongresiste Boga, ko so se vsako jutro zbirali v tej ali oni baziliki po svojih narodnih skupnostih k daritvi sv. maše.

NAMEN KONGRESA

Prof. Veronese, predsednik italijanske katoliške akcije, je letos prepotoval velik del evropskih držav, da bi čimbolje pripravil in izvedel organizacijo. Po otvoritvenem govoru kardinala Pizzarda je pozdravil zbrane kongresiste dr. Veronese in poudaril, da je kongres organiziral ital. KA, vendar to ni nikako zborovanje KA in kongres nima namena postati ustavodajna skupščina kake nove mednarodne katoliške organizacije. Glavni namen tega kongresa je, izmenjati izkušnje laičnih apostolov iz vsega sveta in s primernimi sklepi ob koncu kongresa koordinirati katoliški apostolat laikov.

V ZNAMENJU NAPREDKA

V ogromni čudovito razsvetljeni dvorani so bile vse sprednje vrste stolov opremljene s posebnimi slušalkami, ki so omogočale udeležencem slediti poteku zborovanja, v katerem koli izmed petero jezikov, francoskem, nemškem, angleškem, španskem ali italijanskem. Potrebno je bilo le obrniti gumb in poiskati prevod v jeziku, ki ti je bil najbolj domač. V omenjenih jezikih so bili razmnoženi tudi vsi referati in debata snov za popoldanske razgovore. Tako je mogel vsak udeleženec slediti govornikovim izjavljanjem s tekstom v rokah, kar je sodelovanje močno olajšalo.

TEMELJNI REFERATI

Glavna predavanja so se vršila v popoldanskih urah in so običajno obravnavala isto snov, toda pod različnimi vidiki. Čeprav so bili vsi referati tehni in vsebinsko bogati, je prisotne najbolj zgrabilo predavanje msgr. Cardijn-a, ustanovitelja mednarodne JOC. Govoril je o laičnem apostolatu v današnjem svetu.

Pred in po jutranjih predavanjih so govorili najrazličnejši zastopniki udeležencev narodov. Pretresljiv je bil n. pr. opis uničevanja litvanskega naroda, kakor ga je podal litvanski zastopnik. Ker je mogel vsak posamezni govornik govoriti popoldne le 5 minut, se je največje del debat vršil v popoldanskih »carrefours«, nekakih študijskih krožkih. Vse te delegati na podlagi različnih anket ugotavljali vsak na svojem področju dejansko stanje obravnavanega vprašanja in izbirali sredstva za bodočo apostolsko akcijo. Izmenjanih je bilo ogromno misli in vsak tak študijski krožek je izdelal posebne resolucije ter pripravil bogato gradivo za bodočo koordinacijo laičnega apostolata na svetu.

Ker je vsako delo za apostolat brezplodno, če ni blagoslova od zgoraj, so se kongresisti vsak dan udeleževali sv. maše in

ko odsvetujemo vsem, da bi denarno podpirali akcijo za novo komunistično dvorano v Trstu! Za slovenskega katoličana je prava kultura samo — ena! Ljudem z dvojnimi licem pa pravi že evangelij: pobeljeni grobovi!

POVEZANOST S PREGANJANIMI BRATI

V petek zvečer ob 10h so plapolale plamenice na Palatinu. Zarometi so osvetljevali bližnji Kolosej in podnožje palatinskega griča, kjer so se zbirali kongresisti, skupaj s člani po komunistih preganjanih narodov. Posamezne narodne skupine so se zbrale ob svojih postajah v sledečem redu: Albanci, Bolgari, Čehi, Kitajci, Korejci, Hrvatje, Litvanci, Poljaki, Romuni, Rusi, Slovaki, Slovenci, Ukrajinci in slednji Madžari. Verski predstavniki posameznih narodov so v materinem jeziku razložili skrivnost postaje križevega pota, na kar so vsi odmolili latinsko molitev, sestavljeno posebej za to priliko. Slovenski je dvanajsto postajo občutno podal ljubljanski škofijski kancler msgr. Jagodic, medtem ko je slovenska skupina zapela za uvod pesem »Kraljevo znamenje križ stoji...« Visoki cerkveni dostojanstveniki, udeleženci kongresa, s kardinalom Agagianom na čelu ter številni drugi kongresisti in množica rimskega ljudstva so hodili od postaje do postaje do velikega oltarja na Palatinu, kjer je za sklep armenski primas kardinal Agagianian v kratkem nagovoru izrazil upanje, da se bo napoved Marije v Fatimi glede spreobrnjenja ruskega naroda in miru na svetu kmalu izpolnila. Kako je bilo ganljivo zreti na številno utrjene obraze beguncev in kongresistov, ki so se kot živa reka prelivali v nočno tišino rimskih ulic z odmevom v duši: »Naša borba zato je sveta, dokler gruda ni oteta!«

(Konec prihodnjič)

Vnovič o „Taboru“

Dne 27. sept. smo objavili poročilo o izidu »Tabora«, zborniku umetnosti in razprav. Poročilo so nam poslali avtorji in sicer brez knjige same z dostavkom, da so vsi avtorji soglasni glede zbornika. Kasneje smo prejeli nov dopis glede te publikacije in ta dopis je bil drugačnega mnenja. Tudi to smo objavili. Sedaj nam je došlo v tej zadevi še eno mnenje. Nam se močno zdi, da Primorci gledamo na to vprašanje drugače, kot neka skupina kranjskih in štajerskih razumnikov. Mimogrede omenjamo, da se je tudi tržaška »Slovenska prosveta« na običnem zboru 15. okt. izjavila, da ni izdala zbornika »Tabora« ter ne odgovarja zanj in to kljub temu, da je bila na platnicah objavljena slika neke prireditve »Slovenske prosvete« na Repentabru. Naše uredništvo obsoja vsebino uvodnika »Nova pota« in celotno vsebino članka »Slovenski položaj 1951« ter »Današnje poslanstvo slov. razumnika«. Dobili smo ostre članke, kateri pravično obsoja te razprave. Ker pa ne maramo stvari, katera je nam Primorcem jasna, vnovič prebravati, članka danes nismo priobčili, čepravno se z njim strinjamo. Uredništvo

krament sv. pokore, postavil je sv. spoved. Cerkev se je po teh besedah svojega ustanovitelja ravnala. Od prvih krščanskih časov je ostal njen nauk neizpremenjen. Saj so tako učili, govorili in pisali tudi apostoli in cerkveni učitelji. Isti sv. evangelist Janez je dejal: »Če priznamo svoje grehe, je Gospod zvest in pravičen. Odpusti nam grehe in očisti sleherne nepravčnosti.« Sv. Ciprijan, kartaginski škof, ki je umrl l. 258 po Kr., je zapisal: »Vsak priznaj, prošim vas, vsak priznaj svoje grehe zdaj, ko se njegovo priznanje sprejme, zdaj, ko je njegovo zadoščevanje in odpuščanje po duhovniku Gospodu všeč.« Sv. Bazilij, ki je umrl l. 379 po Kr., je zapisal: »Grehe moramo priznati onim, katerim je upravljanje sv. tajnosti zaupano.« Sv. Janez Zlatoust, ki je umrl l. 407 po Kr., je dejal: »Naravno je, da hoče Bog, da priznaš krivdo ne zato, da te kaznuje, temveč da ti odpusti; ne zato, da za grehe zve (kako naj bi jih on, vseveden ne poznal), temveč da sprevidiš, kako veliko krivdo ti odpusti!« Sv. Ambrož, škof milanski, ki je umrl l. 397 po Kr., je napisal: »Kakor se mrzlica, če ostane znotraj, ne more poleči, če pa udari iz telesa, je upanje, da poneha. Tako se poostri bolezen greha, če ostane v duši, zgine pa, če se odpravi iz duše z odkrito spovedjo.« Veliki spokornik sv. Avguštin in

poleg sv. Tomaža največji cerkveni učitelj, škof v afriški Hiponi, ki je umrl l. 430 po Kr., je učil: »Priznanje, spoved hudobnih del je začetek dobrih del. Kar je bilo za grešeno javno, zasluži javno opravičilo, kar je bilo zagrešeno skrivno, potrebuje le tajno opravičilo.«

»Bog nam je dal zapovedi, da jih izpolnjujemo, dal nam je naravni red, da se po njem ravnamo. Cerkev je božja ustanova; dala nam je svoje zapovedi, da jih izpolnjujemo. Če jih kršimo, se moramo obtožiti duhovniku, božjemu namestniku, da se nam odpuste. Duhovnika veže stroga molčečnost o vsem, kar je zvedel v spovednici. Saj on odpusča kot Kristusov namestnik in se mora tudi sam spovedovati. Isto velja seveda za redovnike.«

Zahvalimo Boga za milost, da moremo k spovedi. Saj smo vsi Adamovi in Evini otroci grešni in nas ni treba biti sram, poklekniti v spovednico in prositi odpuščenja in pokore. Zato bomo radi prejemali zakrament sv. pokore, in ko bomo grehov očisti, bomo prejeli Jezusa v sv. obhajilu. Zlasti pa bomo prosili, da ga sprejmemo na zadnjo uro v sv. popotnici, ki nam odpre rajska vrata v srečno večnost. Amen.«

Ko je odmolil očenaš in zdravomarijo, je naznanil, da bo Urška po maši govorila za župnijskim zidom pri sadovnjaku o Mari-

jinem prikazanju in naročilu, kar so Čepovanci in Čepovanke z radovednim zanimanjem zaznali. Prav mirno so poslušali po sveti maši grgarsko pastirico, ki je stala nekoliko vzvišeno na klopi. Med poslušalci je bil tudi oče Gelazij, ki je hotel na lastna ušesa slišati še enkrat Urškino pripovedovanje, ga primerjati s pripovedovanjem v Grgarju in nadzirati Urškino vedenje. Tudi stari župnik Jože Pirc, ki je pasel že 35 let čepovanske duše, je sedel ob strani in poslušal preprosto deklico. Domače in skromno je bilo njeno pripovedovanje kakor v Lokovcu in nihče ni mogel dobiti vtisa, da ne govori resnice in se potvarja. Njena ljubezen do sv. Device Marije je bila tako pristna in velika, da ni bilo mogoče o njej dvomiti.

Med poslušalci je stal daleč zadaj tudi še vedno v berača preoblečeni Kofol Boštjan. Nerač je pokazal med ljudmi, a Urškina zadeva ga je tako zanimala, da je hotel deklico slišati. Seveda je molčal, da se ne bi izdal, čeprav je menil, da si je Urška le po bujni domišljiji zaradi neprestanega premišljanja o Mariji, zaradi molitve in prepevanja nabožnih pesmi ustvarila domnevo o prikazni Matere božje.

In še nekdo je bil med poslušalci, ki mu Urškina pripoved o Marijinem prikazanju in naročilu ni bila všeč. To je bil gozdar

Primož Ferjančič, 50 letni dedec s kosmato, dolgo brado in drobnimi pretkanimi očmi. Bil je skrit protestant. Na opasilo sta ga danes povabila sestra Katra in brat Marko iz njegovega gozdnega doma na Krnici. Orehovi struklji, svinjske klobase, zelje, briška rebula — vse to je bilo zelo vabljivo — prava mana za njegov želodec; kar koprnel je po okusnem kosilu in tečni malici. Tudi izredno lepo praznje oblečeni Čepovanci in Čepovanke so mu bili všeč. Zato se je potuhnil in prišel v cerkev.

Ta Primož Ferjančič se je na koncu, ko so ljudje že odpeli Marijino pesem: »Lepa si, lepa si, roža Marija«, oglasil in po svojem povdaru modro znil: »Ti, deklič iz Grgarja, si nam nekaj natvezel, kar te je naučil tvoj domači kurat, ki bi rad koval na Skalnici rumenjake. Če se tam dvigne cerkev, bo imel bogato žetev. Jaz ti ne verjamem niti trohice, kar si tu le pripovedovala. — Zakaj naj bi se Marija prikazala prav tebi, zakaj ne meni? Jaz sem star in izkušen, tebi se pa še mleko cedi iz ust.«

Ko je dedec nehal modrovati, se je dvignil oče Gelazij, šel naglo k Urški in ji nekaj posepnil. Nato je stopil na klop in blebatacu krepko odgovoril: »Temu modrijaču ni lahko odgovoril ti Urška, pa bom rajši to storil jaz.«

Z GORIŠKEGA

IZJAVA

Slovenski časopisi v Gorici so poleti mnogo pisali o slovenskih srednjih šolah na Goriškem in nekateri so jih ob tej priliki tudi napadali. Napadali so ravnateljstvo in profesorski zbor, češ da šole nimajo kvalificiranih učnih moči in da profesorji ne znajo učiti in da so zato uspehi porazni.

Res je, da je med nameščenimi profesorji malo kvalificiranih, čemur pa niso krivi profesorji, temveč razmere, v katerih je živelo slovensko ljudstvo pod Italijo med obema svetovnima vojnima, ko ni bilo slovenskih šol, ki bi nam dale strokovno naobrazbenih ljudi, kateri bi sedaj lahko poučevali na naših šolah. Kar pa je bilo že kvalificiranih slovenskih profesorjev, so se morali skoraj vsi izseliti. Sicer pa kvalifikacija in usposobljenost še ne pomeni učne sposobnosti; zato ni utemeljena trditev, da bi profesorji brez kvalifikacije ne znali učiti. Prav tako ni utemeljena trditev, da bi bili uspehi porazni. Kar se tiče višje gimnazije z licejem, učiteljskega in nižje srednje šole, so uspehi šolskega leta 1950-51 sledeči:

na gimnaziji-liceju je od 54 dijakov izdelalo 42, padlo 12
na učiteljsku je od 45 dijakov izdelalo 38, padlo 7
na nižji srednji šoli je od 125 dijakov izdelalo 99, padlo 26.
Zlasti se da presoditi delo in zmoglost profesorjev po izidu obeh matur (na liceju in na učiteljsku), ki sta se vršili pod predsedstvom in vodstvom prof. Cronia s padovske univerze, ki je splošno znan po svoji strogosti:
na učiteljsku je od 9 kandidatov izdelalo 6, padlo 3
na liceju je od 9 kandidatov izdelalo 8, padel je 1.
Na podlagi teh podatkov naj čitatelji sami presodijo, če so bili omenjeni napadi časopisov na ravnateljstvo in na profesorje upravičeni in utemeljeni

Ravnateljstvo

Razstava čipkarske šole

V Gorici, v ulici Morelli, 39 posluje že dolga leta pod vodstvom gđ. Elze Dalla Gozja čipkarska šola, ki je nekaj posnetek njene prednice v Idriji. Te dni je tam odprta razstava čipkarskih del lanskega šolskega leta, ki je vredna, da jo zlasti naš ženski svet obišče in si jo ogleda. Naše žene in dekleta bi se tam naučile, kako bi se dalo koristno uporabiti zimске dni. Razstava je odprta v dobi 17. do 27. oktobra vsak dan od 10. do 13. in od 16. do 19. brez vstopnine. — Na povabilo šolskega vodstva je razstavo obiskal tudi zastopnik našega lista in se je zanimal za ustroj šole in za kakovost njenih učenc.

Razveselilo ga je, da mu je gđ. voditeljica povedala, da to prekoristno šolo obiskuje tudi 136 slovenskih deklet, večinoma gojenk naših školskih zavodov iz Šolskega in Malega doma (ulica Croce in Randaccio) in dobre Šolske sestre iz Slov. sirotišča vodijo nekaj svojih gojenk tudi tedenski v čipkarski tečaj. Še bolj je bil vesel, ko je zvedel, da so te učence res vestne in pridne pri učenju ročnih del. Pa tudi nekaj srednješolk in zunanjih de-

klet pridno obiskuje čipkarski pouk z najboljšim uspehom.

Vseh obiskovalk te šole je okrog 500. V šolo se sprejemajo deklice po končanem 3. razredu ljudske šole; za vse te so določene popoldanske ure čipkarskih vaj od 14.30 do 17. po enkrat na teden. Za odrasle učence pa se vrše predpoldanski tečaj. Pouk je popolnoma brezplačen, ravnotako dobijo učence ves potrebni material od šolskega vodstva brezplačno, ker to poskrbi »Uprava državnih tečajev za čipke v Julijski Benečiji«. Vladni komisar tega zavoda je g. inženir dr. Renat Penso, ki z vso ljubeznijo skrbi zanj, risarsko tehniko vodi arhitekt g. Viljem Riavis, slovenski učiteljica na zavodu pa sta gđ. Paglovec Irena in Tušar Iva, a tudi gđ. voditeljica dobro govori naš jezik, saj je bila rojena in vzgojena v Idriji.

Vsako leto o Božiču in o Veliki noči dobe najpotrebnejše in najmarljivejše učence nagrade v denarju; izdelki, ki so jih v šoli izvršile pa ostanejo njihova last ali pa jim šola odplača njih vrednost.

Sprejem v tečaj je dostopen vsak čas — ravno te dni se je začelo novo šolsko leto — ni treba nobenih posebnih izpričeval, potrebna je le dobra volja in — dobre, zdrave oči, ker delo je drobno.

Zato bi bilo le želeli, da se kar največ naše mladine vpiše v čipkarsko šolo. Kdo ve, kdaj bo tej ali oni znala ta umetnost zelo koristiti v življenju. Državnemu zavodu za pospeševanje domače obrti (ENAP), pod čigar pokroviteljstvom je tudi letošnja okusna razstava, naj služi v zadoščenje dejstvo, da se naše ljudstvo rado oklene vsake prilike za svojo izobrazbo in napredek.

Misijska prireditve na Placuti

Na misijsko nedeljo popoldan nam je naša dekliška Marijina družba pripravila prijetno presenečenje z lepo uspešo misijsko prireditvijo. Spored je bil zelo pester in je v celoti zadovoljil zbrano občinstvo. Presenetil nas je nastop pevskega zbora dekliške Marijine družbe in pa deklic Marijinega vrtea! Pa tudi razne druge deklamacije so bile lepo podane in pa primerne dnevu. Najlepša točka sporeda je pa bil prizorček »Zamorček v nebesa«, ki so ga morale male igralke zaradi res ljubkega izvajanja na zahtevo publike tudi ponoviti.

Osrednja točka sporeda je pa bil govor misijonarja p. Janeza Kopača, ki je razložil navzočim prve početke oranja ledine v vsakem posameznem misijonu in še posebej v slovenskem Baragovem misijonu v pokrajini Kiang-si na daljnem Kitajskem, kjer je on sam do nedavnega deloval in kjer sedaj deluje samo en slovenski misijonar, ker drugi so bili nasilno izgnani po komunistih.

Nov prefekt

Zadnjič smo poročali, da z vso verjetnostjo ne pride v Gorico prvotno imenovani prefekt dr. Benussi. Sedaj smo naknadno zvedeli, da je bil na njegovo mesto imenovan dr. Fiorindo Giammichele, ki bo prišel v Gorico te dni. Dr. Giammichele je bil dosedaj uslužben kot visok funkcionar na italijanskem notranjem ministrstvu. Novemu g. prefektu izrekamo dobrodošlico!

stari župnik Jože Pirc pozval svoje vernike. In ljudje so se odkrili in zapeli staro nabožno pesem:

Marija, skoz življenje vodi srečno nas;
Ti pelji skoz trpljenje življenja čolnčič naš!
Ti krmi ga v valovih,
Ti brani ga v vetrovih!
Marija, Marija, hiti na pomoč!
Sirotu zapuščen tu revščina teži,
Tam dušo zadolženo pekoča vest svari.

Bolnik tu omedluje,
Glej, k tebi vse zdihuje.
Marija, Marija, hiti na pomoč!
Poslušaj naše klice, izprosi nam modrost,
Da iščemo pravice, skrbimo za svetost.
Da bi Boga ljubili in tebe prav častili,
Marija, Marija, hiti na pomoč!

Ko so odpeli, je gospod župnik povabil Urško na kosilo, katero ji je dala v kuhinji sestra Martina.

Oče Gelazij je bil izredno dobre volje, ker je gozdarskega dedca tako ugnal v kozo rog. Urška je zahvaljevala Marijo za očitno pomoč pri razglašanju njene slave in naročila. Primož Ferjančič pa se je jezil nad obema ter sklenil ovaditi pastirico deželnemu glavarju.

Urško je pri njenem povratku v Grgar čakal ob potu v berača oblečen Kofol

1. kulturni večer v Gorici

V sredo minulega tedna smo imeli v Gorici svoj prvi kult. večer posvečen misijonski misli. Predaval nam je misijonar g. Janez Kopač, ki se je pred kratkim vrnil iz Kitajske po petletnem bivanju tamkaj. Njegovo predavanje je bilo izredno zanimivo. Saj nam je razodel marsikaj novega, kar nam je bilo o Kitajski dosedaj neznanega. Dvorana je bila nabito polna naših ljudi. Ob koncu so se pobirali prostovoljni prispevki za misijone.

Štmaver

V Misijonski nedelji je izpadlo na zadnji strani med misijonskimi darovi poročilo Št. Mavra, ki je dal razmeroma (po številu vernikov) največ, namreč 8.525 (približno 30 lir na osebo).

Svetoletno romanje

Ker se sveto leto bliža h koncu, bomo v Gorici pripravili še en skupen obisk cerkva za prejem svetoletnih odpustkov. To se bo zgodilo v nedeljo 4. novembra popoldne po blagoslovu na Travniku. Goriške vernike spominjamo že sedaj na to priliko, da ne zamudijo prejeti prej sv.

S TRŽAŠKEGA

Literarno lični večer

V sredo dne 7. novembra bo v dvorani Ljudskega doma (sedež ZVU) v Trstu literarno lični večer. Slovenski pesniki in pisatelji, ki živijo na Tržaškem bodo brali iz svojih del. Vmes bodo peli naši najboljši slovenski pevci-solisti.

Ta čisti umetniški večer naj bi bil dokaz naše slovenske kulturne zrelosti. Dokaz, kako slovenski narod ljubi umetnost. Kako kulturni in zaveden je. Tržaški Slovenci se bomo zato tega umetniškega večera gotovo udeležili.

Od ponedeljka dalje so vabila na razpolago: V Trstu v trgovini Lupša, na Opčinah v trgovini Podobnik.

Tvrdba CITRUS

IMPORT - EXPORT

Lastnik Aleksander Goljevšček

TRST, Via Torrebianca 27

pošilja v Jugoslavijo darilne pakete in razno drugo blago pod zelo ugodnimi pogoji.

DAROV
ZA »DOBRODELNO DRUŠTVO«
Dobrodelnemu društvu v Gorici so darovali: N.N. 20.000; N.N. 5.000.
Najlepša hvala!

PROSIMO POVERJENIKE MISIJSKE NEDELJE, NAJ TAKOJ POŠLJEJO IZ KUPICEK, DA PLACAMO TISKARNI. NAJ NE LEŽI DENAR V OMARI.

POVERJENIKI »PASTIRČKA«, NAROČITE ČIMPREJ, KOLIKO IZVODOV ŽELITE. POVECAJTE STEVILO NAROČNIKOV!

Boštjan in ji povedal, da jo je dopoldne poslušal, a ji ni mogel ugovarjati, da pa v Marijino prikazanje ne verjame, ker se je gotovo vse rodilo v njeni pobožni domisljiji.

Urška se je malo preplašila, a kmalu opogumila in odgovorila: »Vse, kar sem govorila, je čista resnica. Ničesar nisem dodala in ničesar pretirala. Marija mi bo v borbi za resnico stala na strani. Zato se ničesar ne bojim! Za vas pa sleherni dan molim, da bi se vrnil v našo katoliško vero. Ostanite zdravi! Zbogom!« Po teh besedah je naglo odšla dalje.

Kofol Boštjan je dolgo gledal za njo in mrmral sam seboj: »Zlata duša! Nisem ji vredno odvezati jermene s čevljev. Tako dekletke bi si želel kdaj za ženo. A Urška ne bo nikomur žena. Celu moji materi je znano, da hoče po neki objubi ostati samska.«

Odšel je na svoj rojstni dom, a že drug dan izginil iz Čepovana in odšel v Rihenberg h grofu Karlu Lanthieriju.

II. POSVET REDA MANJSIH BRATOV.

Ko se je oče Gelazij vrnil z Banjske planote, je poročal o vseh dogodkih očetu gvardijanu. Prav podrobno ga je obvestil o Urškini delovanju, o zadrževanju Marijinem prikazanju in naročilu na Skalnici.

Oče gvardijan je poslušal ter se za vsako

zakramentov ter ta dan opraviti skupaj z ostalimi še zadnji pogoj obisk štirih cerkva. Zadnja taka slovesnost v mesecu juniju je zelo lepo uspela. Zato upamo, da bo tudi sedaj uspeh nič manjši.

Nenadna smrt

V sredo preteklega tedna je nenadoma umrl v Trstu zadet od srčne kapi znani goriški odvetnik dr. Luigi Pettarin. V Trstu se je nahajal službeno na nekem zborovanju kot zastopnik družbe julijskih elektrarn. Kap ga je zadela takoj, ko je podal svoje poročilo. Pokojni Pettarin je bil po rodu Furlan. Govoril je dobro slovensko in je bil do nas Slovencev vedno zelo prijazen.

Šolske sestre v Žabnicah

nameravajo prirediti štirimesečni gospodinjstvi tečaj — (kuhanje, šivanje, ročna dela). Prednost imajo neveste in starejša dekleta. Tečaj se bo vršil od 15. novembra 1951 do 15. marca 1952. Vzdrževalnina po dogovoru. Prošnje za sprejem naj se vložijo najkasneje do 10. novembra na Predstojništvo Šolskih sester v Žabnicah. (Camporosso Valscanale - Udine).

v Nabrežini v trgovini Kosmina, v Dolini v prodajalni časopisov, v Barkovljah v drogeriji Scheimer, v Rojanu v trgovini Gec.

DIJASKI DRAMSKI KROZEK IZ TRSTA

ponovi
v nedeljo 28. oktobra 1951
v
B A Z O V I C I
šaloigro v treh dejanjih
Janko Mlakar:
NEVESTA IZ AMERIKE
Začetek ob 4 in pol popoldne
Vabljeni

Za SLOVENSKO ALOJZIJEVIŠČE
Za revne dijake so darovali:
G. Kožuh 500; N.N. 5000; N.N. 500;
M. D. 700; N.N. 5000; N.N. 500; N.N. 2000;
družina Prinčič 1000; iz Benečije 1000 lir.
Bog povrni obilo!
Za SLOVENSKO SIROTIŠČE
Irončič Marija 200; Pintar Terezija 300;
zobozdravnik dr. Franko 1000; R. Č. 2000;
M. P. v spomin pok Alojzije Podgornik 500.— lir.
Vsem našim dobrotnikom srčna hvala in zagotovilo hvalečnosti in molitve.

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Pismo iz Žabnic

Ko na rožnensko nedeljo popoldne na Sv. Višarjah vsi od cerkovnika in kuharice Julčke do prodajalcev ali štantarjev pospravljajo in zapirajo, so sreča vseh malo otožna. Misli vseh pohite nazaj v bližnjo in daljno preteklost. Vse namreč kar se je pripetilo na Sv. Višarjah, pride še enkrat v spomin. V takem razpoloženju človek pomisli na romarico, ki je v svojem dvainosemdesetem letu še prišla iz Žabnic na Sv. Višarje. Težko se je ženica ločila od višarske cerkvice; prav gotovo je bilo to njeno zadnje romanje k višarski Kraljici. Kaj vse se je v njenem srečju in njeni duši dogajalo tisti popoldan, ko je nepremično klečala pred Materjo božjo, bi lahko samo ona starka sama povedala. Gotovo se je priporočala za srečno zadnjo uro. Nadalje pridejo v spomin mladi romarji in romarice, ki so s svojim ubranim petjem tako lepo počastili višarsko Kraljico. Tudi večer procesije okrog višarskega hriba, ko med skalami odmeva petje lavretanskih litanij in se topi v pritrdovanju višarskih zvonov, vse to se ne da izbrisati iz spomina takrat, ko se človek poslavlja od Sv. Višarij.

Med letošnjimi višarskimi romarji je bila mladina na prav poseben način zastopana. Počitniške kolonije iz Žabnic in Ukeve so pogosto priromale k višarski Kraljici. Njihovo ubrano petje in lepo obnašanje v cerkvi in izven nje, je bilo jasen dokaz, da je nam Slovincem, kot nekdan našim prednikom, ves višarski hrib nekaj svetega. Sv. Višarje. Tu imajo veliko zaslug gospodje voditelji, ki našo mladino na kolonijah niso učili samo kričanja in metanja in valje. nja skal po gorskih rebreh, ampak so vedno delali na to, da v stiku z naravo plemenitijo značaj in dušo mladega človeka in ga preko naravnih lepote dvignejo k najvišji Lepoti. Mladina je prinesla s seboj na Sv. Višarje lepo Marijino pesem. Lepo ubrano petje je bilo večkrat slišati v višarski cerkvi. Bog daj, da bi se v bodoče ostalo tako. Po opravljenem romanju so mladi ljudje s Sv. Višarij večkrat šli v Klobuk k snegu in naprej na vrh Lovca. V Klobuku, kjer je bilo letos veliko snega so se dogajale velike bitke. Saj je kepanje v mesecu avgustu nekaj posebnega, posebno za Goričane in Tržačane.

Kakor vsako leto, tako so bili tudi letos na Sv. Višarjah v velikem številu romarji iz goriške okolice in tržaškega ozemlja, župnijska romanja s Koroške in Benečije. Vendar se je število romarjev s Koroške malo skrčilo. Lansko leto so Korošci v večjem številu prihiteli k svoji Kraljici. Mati božja si je izbrala višarski hrib, od koder na prav poseben način deli milosti. To je imela v mislih velika večina višarskih romarjev. Nekatere romarske skupine so želele imeti poleg običajnega romanja na Sv. Višarjah tudi pravo duhovno obnovo. Upajmo, da so take kratke duhovne obnove bile kronane z milostjo božjo. Saj bi bilo težko najti lepše in primernejše okolje za duhovno obnovo kot: nočna procesija z lučkami, pete litanije, pridige o sv. spovedi in o sv. obhajilu, in še lepa narava okrog Sv. Višarij. Prav vse je klicalo romarja naj se zdrami, naj zapre oči grehu in naj se po Mariji dvigne zopet k Bogu. (Konec prihodnjič)

MENZA pri FANIKI
v Gorici, via Mazzini št. 2,
zopet deluje in sprejme še nekaj članov.

svet vseh bratov v samostanu. — Premislil bom zadevo in vam jutri sporočil svojo odločitev. Moliti moram k sv. Duhu za pravo misel. Pomagajte mi tudi vi, oče Gelazij!

»Prav rad to storim, posebno za vaše razsvetljenje. Molim pa k sv. Duhu že od nedelje zvečer vsak dan častiljivi rožni venci in Pridi stvarnik sv. Duh!«

Isto popoldne je oče gvardijan Bernard dolgo klečal pred Najsvetejšim in molil za pravo razsvetljenje.

Ponoči je pa sanjal, da ga je obiskal v celici njegov nebeški zavetnik sv. Bernard, ga prijel za desnico in ga bodril: »Stori, kar je svetoval oče Gelazij. — Veš, kako sem vse življenje častil Devico Marijo, ki se mi je trikrat prikazala. Tudi Urški se je prikazala in ji naročila zidanje cerkve na vrhu Skalnice, da zadobijo ljudje pri njej milosti. Ti sibral moje spise in veš, da sem o Mariji vedno in vedno ponavljal: Ne manjka ji niti mogočnosti, ker je Mati božja, niti blage volje, ker je Mati usmiljena, in to ne le mati pravičnih, marveč tudi ubogih grešnikov.« Milost si našla pri Bogu, pravi veliki angel. Pač res, to je naša sreča, milost je našla in jo najde vedno; a le mi potrebujemo milosti. Modra Devica ne prosi modrosti kakor Salomon ne bogastva ne slave ne mogočnosti, prosi le milosti in milost nas otme.« (Nadaljevanje)